

Torrent del Cellers

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Torrent del Cellers
Alçada: 356

Coordenades:

Latitud: 41.65084
Longitud: 1.90414
UTM Est (X): 408748
UTM Nord (Y): 4611591

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 115
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés: Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua (Carrer de Provença, 204 - 08036 Barcelona)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 11/05/2019 - 02:00

Descripció

El torrent del Cellers és un curs d'aigua intermitent situat al nord-oest del municipi de gairebé 2,5 quilòmetres de recorregut que neix bàsicament a l'obaga de la Serra del Ginebral, a uns 475 metres per sobre del nivell del mar. Fora d'alguns rasots naturals per on baixen les aigües d'escorrentia en dies de pluja, es nodreix bàsicament de tres torrenteres afluent situades al vessant hidrogràfic esquerre i es converteix en un afluent important de la Riera de Rellinars desguassant a l'alçada de Ca l'Agut on està canalitzat per sota la carretera B-122, en el punt quilomètric 17,800. La seva capçada amb un recorregut de gairebé 850 metres està inclòs en l'àrea de protecció del Parc Natural de Sant Llorenç de Munt i Serra de l'Obac, que coincideix amb la Xarxa de Natura 2000, mentre que la resta ho fa el Catàleg de Bens del municipi. En el seu recorregut es localitzen alguns gorgs o salts importants, cingles i roquissars, sovint emboscats impossibles de travessar, mentre que en altres indrets el llit del torrent es converteix en una codina totalment plana, sense vegetació que permet transitar sense cap mena de problema. La coberta del sòl està composta per trams de boscos densos, de pi, alzina i roure per les zones més ombrívols de les capçaleres que també podem trobar més avall, als marges del torrent, quan aquest travessa fondalades entre turons o en el fons dels barrancs. Aquesta vegetació alterna amb boscos clars (no de ribera) que no difereixen en gaire mesura de les pròpies de la comunitat de l'alzinar. Hi són presents també el cirerer d'arboç, el mirter, el llentiscle o mata i el pi a més de les lianes típiques com l'arítjol. Aquestes comunitats vegetals, a part de trobar-se a la capçalera. Allí on les lleres del torrent són més accessibles predomina el matollar bàsicament de brolla calcícola, mates de fulla estreta com el romaní, i d'altres més rígides com l'argelaga on hi creix algun arbret dispers com el pi blanc i quan aquest s'espesseix és el clarament el romaní l'espècie dominant. L'estrat arbustiu, herbaci i muscinal hi és també present i és important per l'equilibri vegetal i alhora animal. Actualment, l'activitat agrícola ha desaparegut en els seus dos vessants, a excepció de les marjades pròximes al mas, on encara el seu propietari fa anar la terra. I el torrent i els seus marges s'han convertit en un ecosistema complexa i ric que funciona com a hàbitat de refugi per a molts animals.

Història

El topònim Cellers prové de la propietat per on transcorre, també conegut al municipi de Castellbell i el Vilar com a Sallés. Carles Cornadó, estudiós de la toponímia d'aquest municipi i altres municipis veïns, en el seu bloc sobre topònims ens diu que Sallés deriva del mot Cellers, que s'aplica a un indret o lloc, generalment subterrani on es conserva el vi. Deriva del llatí cellarium, que vol dir rebost i que en català prengué el sentit d'estança subterrània o fonda per al vi i també el sentit de graner. El Cellers, documentat ja al segle XV és un mas encara avui dia amb gran quantitat de terres que es localitzen tant en el municipi de Rellinars com el veí de Castellbell i el Vilar. La majoria de les possessions eren cultivades de vinya i per tant aquesta era l'activitat principal de la masia. L'estrall de la fil·loxera va comportar que part de les terres es deixessin de cultivar; en elles hi ha crescut bosc i matollar. Les altres es varen plantar de vinya i la propietat es dedicà a la producció d'oli fins l'any 1956, on una gran glaçada va acabar amb els oliverars i actualment la majoria de terres són ermes, ocupades pel matollar i el bosc.

Bibliografia

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com/2014/05/el-salles-o-cellers.html?q=sell%C3%A9s>

